

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 117-00-00030/2011-01

Дана: 06.12.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **С.М.М.** из Београда, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 06.децембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **С.М.М.** из Београда изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

С.М.М. из Београда је до престанка судијске судијске дужности обављала судијску дужност у Првом Општинском суду у Београду. Подноси пријаву за избор у Први Основни суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију суда за који је поднела пријаву за избор.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 729 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Високи савет судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Подносилац приговора није против наведених одлука подносио уставну жалбу односно жалбу Уставном суду.

Поднеском од 26.01.2011. године против одлуке од 25.12.2009. године изјављен је приговор. Приговор се изјављује због постојања битне повреде поступка, погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те повреде уставом гарантованих права. Истиче се да поступак у којем је подносиоцу приговора престала судијска дужност, био уместо поступак избора како је то дефинисано чланом 100 Закона о судијама, поступак престанка судијске функције. У погледу битних повреда указује да је ВСС радио у непотпуном саставу, а у таквом саставу доносио и опште прописе али и појединачне акте, а што је противуставно, да су седнице биле затворене за јавност, али да је ВСС поред опште искључио и страначку јавност, да јој супротно одредбама Закона о судијама није достављена образложена одлука, а да у одлуци која јој је достављена нема конкретизованих разлога, нити је наведена било која чињеница. Сматра да је ВСС био у обавези да изврши рангирање судија, уз претходно утврђивање критеријума, а што није учињено. У погледу својих резултата указује да је у посматраном периоду имала мали број укинутих одлука, што је изнад просечан резултат у суду у коме је била судија, а да у вези остварења норме иста није могла да се оствари јер је услед мањка простора у том периоду делила судницу са још двоје судија, да је судницу према распореду председника суда могла да користи само у периоду до 12,15 часова дакле са половином радног времена и да услед тога није ни могла да оствари боље резултате, а предлаже на те околности као доказ саслушање председника суда М.М.. Такође у приговору се истиче да је дошло до пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да се омогући да се изјасни о чињеницама и разлогима; да му се достави одлука са разлогима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћени приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединачних чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Подносилац приговора је уз поднесак од 14.10.2011. године доставила као доказе извештаје о раду као и потврду Првог Основног суда број VIII Су бр.968/11 од 12.10.2011. године којом се потврђује да је подносилац приговора делила судницу број 43 са судијама М.П. и Л.Ш.П. и то тако што је судила сваки други радни дан до 12,15 часова а судија Л.Ш.П. је исту судницу користила исту у периоду од 12,15 до 17,00 часова, а кабинет бр.260 је делила са судијом Л.Ш.П. по истом принципу.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 03.11.2011. године, у изјашњењу није оспорио резултате рада које је му је Комисија ставила у изглед, али оспорава тачност извештаја о изради одлука који је доставио Први Основни суд у Београду, указује да је ступила на дужност од 01.07.2006. године, па да са неким од тих предмета није практично ни могла да буде задужена, поново указује на објективне околности које су утицале на њен рад од просторија које је морала да дели, поподневног рада, проблема са дактилографима и слично.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састава Високог савета судства, док је у смислу одредбе става 4 да деато право судијама које нису изјавиле уставну жалбу или жалбу уставном суду да изјаве приговора, а о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 03.11.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Првог Општинског суда у Београду, извештаја Извештај Првог основног суда у Београду број VIII Су.962/11 од 17.10.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Првом Општинском суду у Београду, и према извештају суда остварила је следеће резултате:

У посматраном периоду поступа у материји ради спорова.

2006.година

П1 предмета у раду 281 решено 105 предмета од којих 38 пресудом и 42 стара предмета, а остало нерешено 101 стари предмет, 6 ожалбених 5 потврђених и 1 укинута или 16,70%.

Остварење норме 100%.

2007.година

П1 предмета у раду 330 од тога пренетих старих 106 решено 166 предмета од којих 72 пресудом и 74 стара предмета, а остало нерешено 70 стари предмет, 25 ожалбених 12 потврђених, 3 преиначене или 12% и 10 укинутих или 40%, просек одељења 34,1%.

Поступа и у 2 Р(остало) предмета

Остварење норме 51,78%.

2008.година

П1 предмета у раду 315 од тога пренетих старих 129 решено 130 предмета од којих 72 пресудом и 73 стара предмета, а остало нерешено 120 стари предмет, 18 одлука

израђених у року од 30 до 60 дана и 20 одлука након 60 дана, 47 ожалбених 23 потврђене, 2 преиначене или 4,26% и 22 укинуте или 46,81%, просек одељења 37,06%. Остварење норме 50,44%.

На основу извештаја Првог Основног суда у Београду утврђен је просек израда одлука ван законског рока, па и након рока од 30 дана као и одлуке које су израђене након рока од 60 дана.

ИЗРАДА ОДЛУКА

Према извештају Првог основног суда у Београду подносилац приговора је према електронском уписнику имала одлука израђених након рока од 60 дана и то:

2006.године

Укупно 4 одлука, по извештају о раду није имала одлука израђених ван рока, од којих је најдужи рок израде одлуке износио у предмету П1.1302/2003 расправа закључена дана 18.05.2006.године одлука експедована дана 29.08.2006.године, просек одељења 3,3 одлуке.

2007.године

Укупно 32 одлуке, по извештају о раду није имала одлука израђених ван рока, од којих најдужи рок израде одлуке износио у предмету П1.1105/2005 расправа закључена дана 01.02.2007.године одлука експедована 16.08.2007.године, просек одељења 4,3 одлуке.

2008.године

Укупно 19 одлука, по извештају о раду 20 долука, од којих најдужи рок израде одлуке износио у предмету П1.678/2007 расправа закључена дана 17.03.2008.године одлука експедована 30.06.2008.године, просек одељења 27 одлука.

Подносилац приговора је у раду имао знатан број старих предмета у раду, свим предметима је задужен дана 12.06.2003.године, а од којих је решено и то:

2006.године

42 предмета, а од тога од датума пријема до решавања је имао у раду и предмета старијих од 5 година и то:

- П1.558/97 примљен дана 20.09.2004.године решен 13.11.2006.године;
- П1.1013/00 примљен дана 06.11.1995.године решен 19.12.2006.године;
- П1.1722/02 примљен дана 18.06.1994.године решен 07.09.2006.године;
- П1.1749/02 примљен дана 04.05.1999.године решен 13.09.2006.године;
- П1.893/03 примљен дана 14.08.1997.године решен 16.08.2006.године;
- П1.954/04 примљен дана 25.12.2000.године решен 11.10.2006.године;
- П1.583/05 примљен дана 04.04.1995.године решен 09.10.2006.године;
- П1.315/06 примљен дана 17.07.1998.године решен 29.09.2006.године;
- П1.1119/06 примљен дана 12.07.1991.године решен 09.11.2006.године;

2007.године

76 предмета, на почетку 106 нерешених старих предмета, на крају године 70 нерешених старих предмета, а од тога од датума пријема до решавања је имао у раду и предмета старијих од 5 година и то:

- П1.1463/01 примљен дана 04.03.1996.године решен 03.10.2007.године;
- П1.2484/01 примљен дана 18.07.2001.године решен 05.10.2007.године;
- П1.251/02 примљен дана 19.05.1995.године решен 23.11.2007.године;
- П1.910/02 примљен дана 30.06.1999.године решен 17.10.2007.године;
- П1.1725/02 примљен дана 19.01.1998.године решен 17.04.2007.године;
- П1.2334/022 примљен дана 17.04.1997.године решен 01.03.2007.године;
- П1.2760/02 примљен дана 10.02.1992.године решен 15.06.2007.године;
- П1.137/03 примљен дана 01.08.2001.године решен 07.06.2007.године;
- П1.534/04 примљен дана 07.11.2001.године решен 27.04.2007.године;
- П1.580/04 примљен дана 06.07.1999.године решен 07.02.2007.године;
- П1.596/05 примљен дана 08.11.2000.године решен 23.04.2007.године;
- П1.276/06 примљен дана 24.11.1997.године решен 27.08.2007.године;
- П1.332/06 примљен дана 20.12.1996.године решен 09.10.2007.године;
- П1.413/06 примљен дана 22.05.2000.године решен 29.10.2007.године;
- П1.543/06 примљен дана 28.05.1992.године решен 14.03.2007.године;
- П1.817/06 примљен дана 26.03.2001.године решен 27.04.2007.године;
- П1.819/06 примљен дана 12.06.1995.године решен 29.10.2007.године;
- П1.50/07 примљен дана 12.07.1991.године решен 28.02.2007.године;
- П1.1271/06 примљен дана 27.06.1995.године решен 25.06.2007.године;
- П1.542/07 примљен дана 20.01.1998.године решен 29.10.2007.године;
- П1.762/07 примљен дана 12.02.2001.године решен 25.12.2007.године;

2008. године

73 предмета, на почетку године 129 пренетих старих предмета, на крају године 120 нерешених старих предмета а од тога према датуму пријема у суду до датума решавања предмета у раду је имао старијих од 5 година

- П1.2473/01 примљен дана 16.07.2001.године решен 03.03.2008.године;
- П1.267/02 примљен дана 11.02.2002.године решен 13.06.2008.године;
- П1.976/03 примљен дана 10.10.2002.године решен 15.01.2008.године;
- П1.195/06 примљен дана 23.06.2000.године решен 19.09.2008.године;
- П1.840/06 примљен дана 26.03.2001.године решен 03.04.2008.године.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства. Први састав Високог савета судства је у одлуци која је предмет испитивања навео да подносилац приговора није испунио критеријум стручности и оспособљености. Подносилац приговора је истакао приговор, да му нису дати разлози на основу којих се та сумња заснива. Управо и изменама и допунама Закона о судијама, уколико је таква повреда у претходном поступку

постојала је сада у спроведеном поступку отклоњена. Наиме, Високи савет судства је пре приступања преиспитивања одлука доднео Правила по којима одлуке првог састава Високог савета судства преиспитује, па су подносиоцу приговора та правила била позната. Подносиоцу приговора су стављени у изглед његови резултати остварени у посматраним периоду 2006.-2008. година, извештај који прати те резултате, па у складу и са одлуком која се преиспитује, Правилима по којима се преиспитује, чињеницом да је подносиоцу приговора омогућено да се о свим чињеницама изјасни, а у својој изјави је и дао разлоге о свим изнетим чињеницама, Високи савет судства налази да је приговор усмерен у делу поступка преиспитивања неоснован, да је сумња постојала, да је она произтекла управо из побијане одлуке, а да је утврђивањем чињеница у вези те сумње, претпоставка која је оборена и одлука у вези тога потврђена, У смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама имао проценат укинутих одлука и знатно изнад просека одељења у којем је радио. Претходно се констатује да је поступао од 01.07.2006. године и да број разматраних одлука у 2006. години, 6 одлука не могу бити показатељ испуњености критеријума стручности, па иако је овај показатељ у 2006. години у корист подносиоца приговора оне се није могао разматрати као референтан, већ је прави показатељ испуњености критеријума стручности у 2007. и 2008. години када је и било разматрано већи број одлука, а на основу којих се и може утврдити постојање испуњености критеријума стручности. Дакле подносилац приговора је имала укинутих одлука у 2007. години 40% просек суда у материји 34,1% те 2008. године 46,8% просек суда у материји 37,06%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију, поготово

имајући у виду да подносилац приговора када се имају у виду и преиначене одлуке у ове две референтне године није имала ни 50% потврђених одлука, чиме се не обезбеђује ни минимум правне сигурности и извесности трајања судског поступка а условљен управо недостатком критеријума стручности.

У погледу сумње у испуњеност потребних услова је чињеница да нити у једној од посматраних година није имао остварење минимума очекиване оријентационе норме, великог броја неблаговремено израђених одлука, као и великог броја старих предмета. У свим посматраним годинама подносилац приговора је имао знатан број одлука израђених након прописаних рокова, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука изнад просека одељења, а овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, па је тиме и озбиљно доведено у питање савесност у поступању, а што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију. При том само време израде одлука, а којем према приказаном се не може никако сматрати израдом у разумном року, поготово у материји радних спорова који су и по закону дефинисани као хитни спорови, указује да је подносилац приговора несавесно вршио судијску дужност. Неоптерећеност у раду предметима, указује да је подносилац приговора одлуке могао и морао израђивати у року, а што није чинио, а дати разлози објективне природе нису такви да су могли толико битно да утичу на израду одлука у периоду од више месеци.

Поред тога Високи савет судства налази да и чињеницом да нити у једној години није решавао минимално очекивани број предмета, сем у 2006. години у којој се не поступа од почетка године, али имајући у виду број мериторно решених одлука и решених на други начин, којим се не обезбеђује ефикасна судска заштита, а у раду је имао довољан број предмета да исто оствари. Поред тога у раду није посвећивао довољну пажњу решавању старих предмета. Иако је у свакој години решавао већи број старих предмета, и на крају посматраног периода у раду му је остао велики број старих предмета – 120 стара предмета, а да му је при том у раду остајало и предмета који су стари 10 и више година од дана пријема у суду. Имајући у виду природу материји у којој је поступао, прописану хитност у таквој материји, Високи савет судства налази да подносилац приговора није показао довољан степен оспособљености, а који је условљен и добрим познавањем процесног и материјалног права. Чињеницом да неки радни спор траје и дуже од десет година, без обзира што подносилац приговора не поступа у истом предмету од почетка, доводи до тога да се и разлози и сврха таквих поступака изгубе, па се тиме и нарушава углед и ауторитет суда.

Из изнетих разлога и у смислу одредбе члана 6 Правила Високи савет судства налази да није испуњен критеријум оспособљености, односно да је одлуком првог састава Високог савета судства основано оборена.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредба члана 101 став 1 Закона о

судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС

